

ΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΠΙΣΤΙΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΗΛΙΑΣ ΑΘ. ΚΑΦΦΕΤΖΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ — ΕΦΕΔΡΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΟΥ

ΠΑΤΡΙΣ

«Εγώ εἰμι τὸ Φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἔμοι, οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ Φῶς τῆς ζωῆς».

(Γ' Ιωάννης Κεφ. α'. Η'.)

Δύο μέγιστα χουσαῖ λυχνία μετὰ τεσσάρων κηροτηγνίων ἐπὶ τῆς κορυφῆς των, ἐτίθεντο κατὰ τὴν ἐορτὴν τῆς σκηνοπηγίας εἰς τὸ προαύλιον τοῦ Ναοῦ, αἱ ὁποῖαι ἔλαμπον κατὰ τοσοῦτον βαθμὸν, ὥστε πᾶσα ἡ Ἱερουσαλὴμ ἐφωτίζετο ὑπ' αὐτῶν. Μετὰ τὴν ἀντλησιν τοῦ ὕδατος ὁ φωτισμὸς οὗτος ἦτο ἐν τῶν κυρίων μερῶν τῆς ἐορτασίου ἀγαλλιάσεως. Ὁ Ἀρχιερεὺς μετὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ πάντων ὅσοι ἤθελον νὰ συνοδεύσων αὐτοὺς, περιεκύκλουν μὲ λαμπάδας τὰς λυχνίας ταύτας καὶ ἔψαλλον ψαλμοὺς ἀγαλλιάσεως πρὸς τὸν Κύριον.

Καθὼς ἡ ἀντλησις καὶ κατάρχευσις τοῦ ὕδατος εἰκόνιζε τὴν πλησμονὴν τῆς σωτηρίας, ἐνοικουσίης εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐκρεούσης ἐκεῖθεν, οὕτως αἱ λυχνία αὗται εἰκόνιζον τὸν φωτισμὸν τοῦ κόσμου ἔξελχόμενον ἀπὸ τοῦ ὁρους Σινᾶ.

Τοῦτο τὸ ἔθος ὑπαινίττεται ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ἐν τοῖς ἀνωτέρω Θεοῖς ῥήμασιν, οὗτος δὲ ἦτο ἐκεῖνος ἐν ᾧ ἐπληρώθη τὸ προφητικὸν ὁπτόν «Ἰδοὺ τέθεικά Σε, εἰς Φῶς Ἐθνῶν» (Ἠσαΐας). Ὅστις ἀκολουθεῖ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν δὲν ἀκολουθεῖ φθαρόν ἐπίγειον φῶς, τὸ ὁποῖον πρῶτον φαίνεται λαμπρότατον ἔπειτα δὲ χάνει τὸ σκότος ἐπὶ ἐπαισιωχότερον. Τὸ Φῶς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶνε τὸ φῶς τῆς ζωῆς, φῶς ἐν ἑαυτῷ· οὐδὲν οὐδέποτε ἀποσβεννύμενον, ἀλλ' αἰωνίως φωτίζον Φῶς.

ΤΟΙΣ ΚΕΙΜΕΝΟΙΣ ΝΟΜΟΙΣ ΑΕΙ ΕΥΠΕΙΘΕΙΣ.

Ἐν Ἀρτῇ τῇ 14 Φεβρουαρίου 1908.

Αριθ. Πρωτ. 515.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο
ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΑΡΤΗΣ

Π Ρ Ο Σ

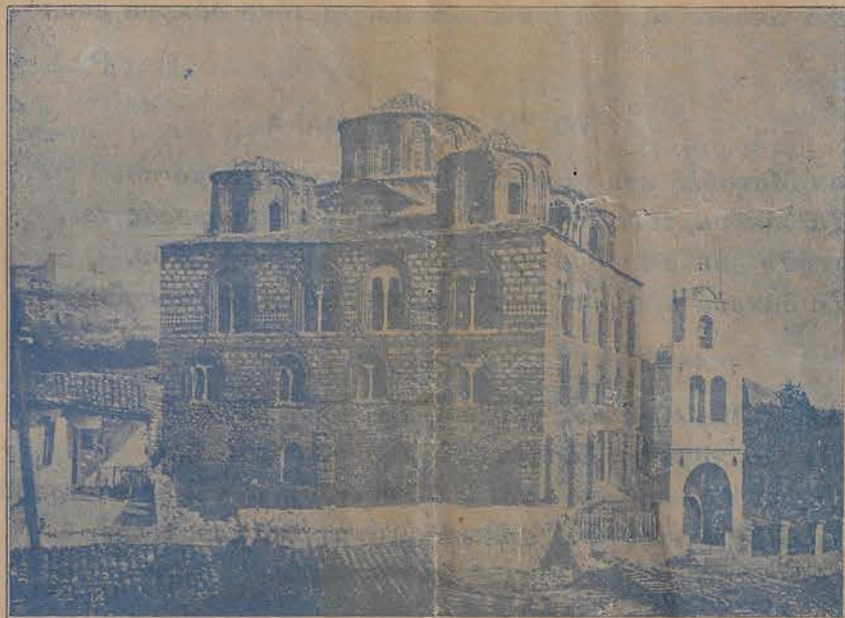
Τὸν Κύριον Ἠλίαν Ἀθ. Καφφετζῆν
Δικηγόρον, καὶ Συντάκτην τῆς Ἐφημερίδος «Τὸ Φῶς τῆς Ἠπείρου».

Δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 14 τοῦ Ἡμετέρου Συντάγματος καὶ ἐπὶ τῇ ἀπὸ 10 Φεβρουαρίου ἐ. ε. αἰτήσῃ Σας, χορηγοῦμεν ὑπὸ ἀδείαν πρὸς ἐκδοσιν ἐν Ἀρτῇ Ἐφημερίδος ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον, ἐξυπακουμένου πάντοτε τοῦ ὅρου τῆς τηρήσεως τῶν νόμων τοῦ Κράτους.

Ἀποβλέποντες πρὸς τὴν ἱερότητα τοῦ σκοποῦ τῆς ἐφημερίδος Σας τῆς μορφώσεως τοῦτέστι χαρακτηρῶν δι' ἀρετῶν δημοκρατικῶν, κοινωνικῶν κλπ. ἐκφράζομεν τὴν χαρὰν ἡμῶν διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἐλλείψεως ἐφημερίδος ἐνταῦθα ἐκπροσωποῦσης τὰ φρονήματα καὶ τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου, συντρέχει δὲ ἡ περίπτωσις ὅπως ὁμολογῶμεν ὅτι ἡ ὑφισταμένη καὶ δρώσα λαϊκὴ σχολὴ ἀφ' ἑνός, καὶ ἡ ἐκδοσις ἐφημερίδος ἀφ' ἑτέρου παρουσιάζουσιν εἰς πάντα τὸ φαινόμενον τῆς ἀρξάμενης καὶ ἐνταῦθα φιλολογικῆς καὶ πνευματικῆς κινήσεως, ἧς διωρόμεν ἀνατέλλουσαν τὴν ἡν νεὰς φωτεινὴς ἡμέρας.

Ὁ Νομάρχης
Σωτ. Δανόπουλος

(Τ. Σ.)

Ο ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΠΑΡΗΓΟΡΗΤΡΙΑΣ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΑΚΗΣ

Γραμματεὺς τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλείας.

ΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΑΡΤΗΣ

ὑπὸ Γ. ΛΑΜΠΑΚΗ

Διενθνήτου τοῦ Χριστιανικοῦ Μουσείου καὶ
Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Χριστιανικῆς
Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας.

Α'.

Ο ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΠΑΡΗΓΟΡΗΤΡΙΑΣ

«Θεάμα ἀρρητον. Θεάμα ἔξοχον. Θεάμα ὑλ-
λιγγον φέρον.

Ὡς θεῶν μου, οἷαν δυνάμιν πίστεως εἶχον οἱ
ἀσίδμοι τοῦ Βυζαντίου Ἀυτοκράτορες, καὶ οἱ
τῆς Ἀρτῆς Δεσποταί.

Νομίζεις φανερά, ὅτι βλέπεις τὸν Μιχαὴλ, ὅτι
βλέπεις τὴν Θεοδόραν αὐτὰ τὰ χόρτα τῆς αἰῆς
παχύφυλλα, λέγεις ὅτι εἶδον τοὺς ἰδοντάς αὐτοὺς
ὅτι οὗτοι πρὸ μικροῦ διεληθόντες εἶχον διασα-
λεύσει τὰ κινούμενα ἐπὶ γῆ, τὰ φυτὰ τὰ πιστά.

Οἱ τάφοι περίεξ ἐπὶ πλέον μὲ συνέδον μετὰ
τῶν ἀποικομένων Δεσποτῶν· ἐνόμιζον ὅτι ἐκ
ταύτων ἐξέρχονται αἱ φωναὶ τῶν αἰώνων, αἱ φωναὶ
τῆς γῆς τὰ παρελθόντα μεγαλεῖα διηγούμενα.

Ὅτε εἰσῆλθον ἐν τῷ Ναῳ, ἐξεπλάγην πρὸ τοῦ
ἀρρητου μεγαλοπρεπέος θεάματος τῶν μαρμα-
ρίνων κινῶν τὸν ὑπαρξασταζόντων τὸν θόλον.

Ἐκεῖ διαβλέπει τὸν μέγαν ἐν τῇ ἐκκλησια-
στικῇ ἀρχιτεκτονικῇ νοῦν τῶν χριστιανῶν ἀρχι-
τεκτόνων.

Οὐδὲν ὁραϊότερον σύμπλεγμα τούτου· οὐδὲν

θαυμασιώτερον· οὐδὲν μεγαλοπρεπέστερον Χρι-
στιανικὸν οἰκοδομημα τέως εἶδον.

Ἐν μόνον λέγω, ὅτι εἰς μάτην ἐκοπίασα καὶ
ἔτρεξα· ἵνα κατὰ Παῦλον εἶπω, τοσοῦτους χρό-
νους διερευνῶν τὰς Χριστιανικὰς Ἀρχαίους τῆς
Ἑλλάδος.

Ποῖας ἀρχιτέκτονες· τὸ Λαγνίον· Ἄλλ' ἂν ἐξαι-
ρεσῶμεν τὰ ψηφιδωτῆματα, τοῦτο παρίσταται
γυμνόν, μικρόν, ἀπλοῦν καὶ πτωχὸν οἰκοδομημα,
πρὸ τοῦ τετραγωνικοῦ γίγαντος τῆς Παρηγορη-
τίσεως, πρὸ τοῦ πλουσίον τούτου Ἀυτοκράτορος,
τοῦ πρὸ τοῦ Ἀράχθου ὡς ἐπὶ ἐνδόξου θρόνου
καθήμενον καὶ φέροντος ὅλον τὸν πλοῦτον τῆς
Βασιλικῆς αὐτοῦ πορφύρας καταστίχτου ὑπὸ
λεπτεπιλεπτοῦ τέχνης ἀρρητον λαμπρότητος!

Ὅλος σοφάρως τύπος βαθέως ἐν τῇ καρδίᾳ
εἰσερχόμενος, καὶ ἐξεγείρον αἰσθήματα ἀγνωστα,
βεβαίως ἐν τῇ καρδίᾳ ἐμφύτως ἀπὸ τῆς γεννή-
σεως κείμενα.

Ὡς Σόκρατες, δίκαιον εἶχε λέγον, ὅτι πάντα
ἐν τῇ συνειδήσει καὶ οὐδὲν ἐκτός ταύτης. Μαῖα
δὲ χρειάζεται ὅπως γεννηθῶσι ταῦτα καὶ λά-
βωσιν ἐξωτερικὴν ὑπαρξιν.

Ὡς ὁ διδάσκαλος δι' ἐπὶ ὑπὸ τῆς Παρη-
γορητίσεως!

Καὶ ὅμως ἐπὶ ἐξήκοντα ἐτὶ ὁ ναὸς οὗτος· ἦτο
σταλὸς τῶν εὐγενεστάτων δεσποτῶν Τούρκων!
οὔτε ἦτο δυνατόν· οὔτοι νὰ ἔχωσι σταύλους εὐ-
τελεστέους!

Διὰ τὴν Ἀνεξαρτησίαν τὰ κτίματα τοῦ Κυρίου
ἢ ἡ ἱστορία ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν χρόνων ἴσως
μόνον διεξηγεῖται καὶ ἐξηγεῖται ἡμῖν.

(Ἀκολουθεῖ)

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

Χαιρετίζομεν τὴν ἀπανταχοῦ Ἑλλη-
νικὴν δημοσιογραφίαν.

Χαιρετίζομεν τὸν Ἑλληνικὸν τύπον,
ὅστις τέταται ἀγρυπνὸς ἐπιτηρητὴς τῶν
διαφόρων ἐξουσιῶν, δραστήριος καὶ πρό-
θυμος καταγγελεὺς τῶν παρανομιῶν εἰς
αὐτὴν τὴν ἐνδιαφερομένην κοινωνίαν,
— ἦτοι τὸ **ΕΘΝΟΣ** — ὁ ὁποῖος οὐ μόνον
καθίστησι γνωστὰς παραπτώματα τὰς πα-
ραγομίας καὶ παρεκτροπὰς, ἀλλὰ προσ-
έτι καὶ παρακολοῦθων κατὰ γενικὴν
κανόνα τὸ ἐθνικὸν φρόνημα καὶ ἀπεικο-
νίζων αὐτὸ κατὰ τὸ πλεῖστον πιστῶς,
νονθεῖται καὶ ἀπειλεῖ ὡς ἀντικλήτος τρό-
πον τινὰ ἄλλ' ἀληθῆς ἀντιπρόσωπος τοῦ
ΕΘΝΟΥΣ τὰς διαφόρους ἐξουσίας, αἱ δὲ
νονθεῖσαι καὶ ἀπειλαὶ δύνανται πολλά-
κις νὰ προκαλέσωσι τὴν εἰς τὸν νόμι-
μον ὁδὸν ἐπάνοδον τῶν παρεκτροπμέ-
νων.

Χαιρετίζομεν τοὺς ἀπανταχοῦ κ.κ. συν-
αδέλφους καὶ εὐχόμεθα ὅπως ἅπαντες
ἠνωμένοι καὶ ἐν ἀδελφικῇ συνεννοήσει
καὶ συνεργασίᾳ ὡς πρὸς τὰ γενικὰ ζη-
τήματα τοῦ ἔθνους ὁδηγήσωσι τοὺς
τὰς τύχας τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἑλ-
ληνισμοῦ διευθύνοντας πρὸς τὴν ὁδὸν
τῆς προόδου τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ
Ἑλληνισμοῦ ὅστις προώρισται ἀνω-
θεν, ὅπως διὰ τοῦ **ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ**
λύσῃ τὸ μέγα πρόβλημα τῆς παγκοσμίου
ἀγάτης καὶ ἀδελφοποιήσεως.

ΑΙΤΙΑ ΚΑΙ ΣΚΟΠΟΣ

Πᾶσα πρᾶξις γεννωμένη ἔχει ἀφ' ἑνός
μὲν αἰτίαν ἀφ' ἑτέρου δὲ σκοπὸν. Ὁ
σκοπὸς οὗτος εἶναι διαφόρων εἰδῶν ὡς ἐκ
τῶν αἰτίων αἵτινα συντελοῦσιν εἰς τὴν σύλ-
ληψιν αὐτοῦ. Ἄλλοι ἐκ τῆς πενίας, εἰς τὸ
χοῖμα ἐκ τῆς δυστυχίας, εἰς τὴν εὐτυχίαν· ἐκ
τῆς ἀδικίας, εἰς τὴν δικαιοσύνην· ἐκ τῆς δια-
φθορᾶς, εἰς τὴν σωτηρίαν καὶ γενικώτερον
πολλοὶ ἐκ τῆς καταπτώσεως εἰς τὴν ἡθικὴν
ἀνέγρουν· ἐκ τῆς τυραννίας εἰς τὴν **Ἐλευ-
θερίαν**.

Ταῦτα ἔχοντες καὶ ἡμεῖς ὑπ' ὄψει ὁρμή-
θμεν εἰς τὴν ἐκδοσιν τῆς ἐφημερίδος ταύ-
της ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὸ Φῶς τῆς Ἠπείρου»
δι' ἧς θέλομεν καταδεικνύει ἐπ' ὅσον δυνά-
μεθα ἀκριβῶς τὸν σκοπὸν πάσης ἐνεργείας,
πάσης ἀρχῆς. Δὲν προτιθέμεθα ἐνταῦθα νὰ
ἐπιδείξωμεν ἄλλα ὁμιθόρια κατηγοροῦντες
τῆς ἡμετέρας πολιτείας καὶ ὀφελούμενοι
πρὸς τοῦτο ἐκ τῶν περιστάσεων, αἵτινες
συντείνουσι ὥστε νὰ συνδεθῇ Πολιτεία =
ἀνομιὰ καὶ ἐπιζήμιος νὰ ὀνομασθῇ, ἀλλ'
ἀριθμοῦντες τὰς βαθμίδας ἃς κατεχομένη
καὶ συνενοῦντες τὰς σκέψεις μας μεθ' ὧν
τῶν πατριωτῶν νὰ διαμορφώσωμεν κοινω-
νίαν μὴ ἐπιδεχομένην παρόνομον κατα-
στροφὴν αἵμα καὶ δολοφονικὴν προεχομένην
ἐξ ἀδιαφορίας εἰς τι μέρος αὐτῆς.

Ὑπὸ τῶν ἰδεῶν τούτων ἐμφορούμενοι
ἀναλαμβάνομεν τὸ ἔργον τὸ τόσον εὐάρε-
στον καὶ κοπιώδες τῆς Πατριωτικῆς
συγκρίσεως καὶ συνεργασίας ἐβελτιστοῦντες
ὅτι θέλετε συνδράμῃ τὸ μέσον τοῦτο τῆς
πνευματικῆς συγκοινωνίας καὶ πνευματικῶς
καὶ ὁλικῶς ὅς εἶναι ἀνάγκη. Συνδράμοντας
τὸ φύλλον τοῦτο βοηθεῖτε τὸν πατριωτικὸν
καὶ ἱερὸν σκοπὸν αὐτοῦ καὶ προσφέρετε
μεγίστην ὑπηρεσίαν εἰς τὴν **Πατρίδα** ἥτις
διὰ πάσης θυνίας πρέπει νὰ εὐτυχήσῃ
διότι «ἡδ' ἐστὶν ἡ σώζουσα καὶ ταύτης
ἐπιπλέοντες ὁρῶντες τοὺς φίλους ποιού-
μεθα» — Σοφοκλ. Ἀντιγ.)

ΜΗ ΑΠΑΤΩΜΕΘΑ

Μη απατώμεθα. Μία είναι η οδός η άγουσα εις την ήθικοποίησιν του Λαού· ο Χριστιανισμός εξυπηρετούμενος υπό κλήρου πεφωτισμένου, έναρέτου, κατέχοντος εν τη κοινωνία έντιμον και αξιοπρεπή θέσιν και άφισταμένου από πάσης πολιτικής ενεργείας.

Ίδου άσφαλές φάρμακον και προς περιστολήν της παρ' ήμιν έγκληματικότητας. Το Φάρμακον τουτο είνε δεδοκιμασμένον και είνε εκ των προτέρων έγνωσμένα τα αποτελέσματα αυτού.

Βεβαίως άφ' έτέρου ότι η τιμωρία θα παρακολουθήση το έγκλημα, εξημέρωσις δε των ήθών και έξεων του Λαού δια της θρησκευτικής ήθικης είνε τα μέσα δια των οποίων και εν Ευρώπη και εν Αμερικη προήχθη ο πολιτισμός, και δι' ών προστατεύεται μεν η δημοσία τάξις, δια της ένισχύσεως του κράτους του πολιτειακού νόμου, διαπλάττεται δε το ήθικόν του ανθρώπου συναίσθημα και περιστέλλονται αι όρμαι των παθών και των κτηνωδών όρξέων.

Επικαλούμεθα την Ύμετέραν προσοχήν ο Βασιλεϋ και Τερά Σύνοδος. Καί Ύμεις κ. Προθυπουργέ και Αρχηγοί της Αντιπολιτεύσεως μετά των συναδέλφων Ύμων, ανακύψατε όλίγον εκ του σκότους και στρέψατε μικρόν την προσοχήν Ύμων και έννοήσατε, παρακαλούμεν, επ' αγαθόν Ύμων και της όλης Πατρίδος, έννοήσατε την βαθείαν αλήθειαν των λόγων τούτων.

Οί κυβερνώντες την πολιτείαν είνε βεβαίως υπεύθυνοι δια την εν Ελλάδι δεσπόζουσαν άτιμωρησίαν, είνε άσάφως υπεύθυνοι δια την άθλιότητα εις ην ο κλήρος εύρίσκειται, διαπαντώντες μεν 140 εκατομμύρια, μη καταβάλλοντες δ' ελάχιστον εξ αυτών μέρος προς διαμόρφωσιν κλήρου, ουχι των τύπων, αλλά κλήρου των υψηλών και θείων διδαγμάτων του Ευαγγελίου.

Αλλά δεν πρέπει να μεμφώμεθα μόνον τους κυβερνώντας, οτινες συνήθως τότε προβαίνουν εις μέτρουτινός πραγμάτων, όταν ίδωσιν ότι η εφαρμογή αυτού είνε άπαίτησις της κοινής γνώμης.

Η επιβαρύνουσα τους κυβερνώντας εύθύνη ούδαμώς δικαιολογεί την αδράνειαν και αδιαφορίαν ήμων περί της ήθικης της νεότητος και του λαού μορφώσεως, επ' όσον τουλάχιστον δυνάμεθα να συντείνωμεν, και επ' όσον δυνάμεθα ν' απαιτήσωμεν από τους κυβερνώντας να επιληφθώσι και λύσωσι προ παντός ζητήματος τα του κλήρου.

Πρέπει πάντες να κατανοήσωμεν ότι ο Χριστιανισμός εξυπηρετούμενος δια κλήρου τοιούτου είνε η άσφαλέστερα οδός προς ήθικοποίησιν του Λαού.

Και πρέπει να ενεργήσωμεν πάση δυνάμει να δημιουργήσωμεν τοιούτον κλήρον.

Πρέπει να δημιουργήσωμεν κλήρον, ο οποίος να δύναται να διοχετεύση τα ύδατα του Ευαγγελίου εις τας ξηράς ήμων καρδιάς.

Πρέπει να δημιουργήσωμεν κλήρον ο οποίος να δύναται, ως άλλος Ηρακλής να αποκοτίνει τα όρνεα των τερατωδών έγκλημάτων, τα όποια ως άλλα όρνεα της Στυμφαλίδος κατασπαράσσουσι τα σπλάγχνα της Έλληνικής Κοινωνίας.

ΧΡΙΣΤΙΝΗΣ

Η ΜΑΝΑ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ

Ω Παιδιά μου σκορπισμένα εις τὰ πέρατα της γῆς,
Δεν άκούτε τὰ δεινά μου και τὰς τόσας μου πληγὰς;
Μη ξεχάσητε τὴ Μάνα, τὴ Μανοῦλα τὴ γλυκειά,
Ποῦ Σᾶς ἔδωκε τὸ γάλα και τὰ τόσα της φιλιὰ.

*

Τρέξτε, τρέξατε κοντά μου να μοῦ δώσητε ζωή,
Μοῦ πονάει τὸ κορμί μου, μοῦ ξεσχίζεται ἡ ψυχὴ.
Λύσατε τὰ σίδηρά μου και τὰ τόσα βάσανά μου,
Δεν άκούτε τοὺς λυγμούς μου και τὰ τόσα δάκρυά μου;

; Π ; ; Ρ ; Σ

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΣΤΗ ΜΑΝΑ

Όταν Μανοῦλά μου γλυκειά Σοῦ βλέπω τὰ δεσμά σου
Τὰ δάκρυα, τοὺς στεναγμούς τὰς τόσας συμφορὰς σου,
Τὰ στήθη μου σπαράσσονται και κλαίει ἡ ψυχὴ μου,
Τὰ δάκρυά μου δεν βαστῶ, άκούονται οἱ λυγμοί μου.

*

Μη κλοῖς Μανοῦλά μας γλυκειά, ὑπομονὴ λιγάκι,
Θὰ παύσουνε τὰ βάσανα, θὰ λείψῃ τὸ φαρμάκι,
Ύπομονή, ὑπομονή, τὸ σκότος θὰ διαλυθῇ, ὁ ἥλιος θὰ προβάλλῃ,
Τὸ Φῶς παντοῦ θὰ ξαπλωθῇ πάντα θὰ περιβάλλῃ.

Η. ΑΘ. Κ.

Η ΗΠΕΙΡΟΣ

Τὰ εν Ἡπειρῷ διαδραματιζόμενα ὄργια υπό των διαφόρων προπαγανδών και τὰ υπό του ἁλβανικοῦ κομιτάτου διαπραττόμενα είνε ανάγκη νὰ ἐφεκύνωσι την προσοχήν τόσοις της Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὅσον και της Τουρκίας.

Η Τουρκία ἔχει μέγιστον συμφέρον ὅπως δι' εἰλικρινοῦς μετὰ της Ἑλλάδος συνεννοήσεως και ἐργασίας καταστείλῃ πᾶν τυχόν κίνημα τῶν Ἀλβανῶν εν τῇ γεννέσει του.

Οἱ Ἀλβανοὶ δικαιούνται ἴσως νὰ ζητήσωσι την καλλιτέρευσιν της θέσεώς των, ὀφείλουσι ὅμως νὰ δώσωσι μεγίστην προσοχήν εις τὰ καταχθόνια σχέδια των διαφόρων προπαγανδῶν αἱ ὁποῖαι οὐδέν ἄλλο πράττουσι εἰμὴ μεταχειρίζονται τοὺς Ἀλβανούς ὡς ὄργανα των ἀρπακτικῶν σκοπῶν των.

Οἱ Ἀλβανοὶ ὀφείλουσιν ἀλλαχοῦ νὰ στρέψωσι την προσοχήν αὐτῶν και οὐχι πρὸς ἐκείνους οἵτινες υπό τὸ πρόσχημα τοῦ σωτήρος προσπαθοῦσι νὰ τοὺς καταβροχθίσωσι.

Τὰ δὲ διάφορα ἀρπακτικὰ ὄρνεα ἅς εἴνε βέβαια ὅτι δεν θὰ ἐπιτύχωσι τοῦ καταχθονίου σκοποῦ των διότι τὰ εὐγενῆ και λεοντόκαρδα τέκνα της Ἡπείρου με ἄγρυπνον βλέμμα παρακολουθοῦσι τὰ διαδραματιζόμενα και εἰσὶν ἔτοιμα ὅπως εις την πρώτην κραυγὴν της μάνας των δράμωσιν ἐκ των περάτων της γῆς και ἐναγκαλιζόμενα τὰ σύμβολα της Πίστεως και της Πατρίδος των δια των ὁδόντων και των ὀνύχων των κατασπαράξωσιν πάντα ὅστις ἐτόλμησεν ἢ θὰ τολμήσῃ νὰ ἐπιβάλῃ βέβηλον χεῖρα ἐπὶ τὸ ἄγνόν σῶμα της μάνας των Ἡπείρου.

Η ΑΡΤΑ

ΠΩΣ ΗΤΟ!

«Η Ἀρτα ναι χρυσὸς Μπαξές, κλουβὶ με πέντ' ἀηδόνια,
και ὁποῖος την καταχρασθῇ νὰ τῷ κοποῦν τὰ χρόνια».

(Δοκ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ)

Πορφ. Μητροπολίτου

ΠΩΣ ΤΗΝ ΚΑΤΗΝΤΗΣΑΝ ΑΙ ΠΕΡΙΣΤΑΣΕΙΣ (;)

Την πόλιν της Ἀρτης ἡ μάλλον την Ἐπαρχίαν καθόλου συνταράσσουσι πρωτίστως τὰ αποτελέσματα της ἔξω της ὀροθετικῆς γραμμῆς ἐγκαταλείψεως τοῦ πεδίου της Ἀρτης.

Τὸ πεδῖον της Ἀρτης κοινῶς κάμπος της Ἀρτης καλούμενος, εἴνε τρισμέγιστον τρίγωνον τὸ ὁποῖον στηρίζόμενον ἐπὶ των ἐκβολῶν τοῦ Λούρου και τοῦ Ἀράχθου, χωροῦν δὲ βορείως καταλήγει εις στενωτάτην κορυφὴν παρὰ τὰς πρώτας ὑπωρείας των ὀρέων Καρβασσαρά, αἵτινα δεν πρέπει νὰ συγχέωνται μετὰ της ὁμωνύμου ἐπαρχίας, ὀρίζεται ἐξ ἀνατολῶν υπό τοῦ ποταμοῦ της Ἀρτης, ἐκ δυσμῶν υπό τοῦ Λούρου, βορείως υπό των βουνῶν Καρβασσαρά και μεσημβρινῶς υπό της θαλάσσης.

Ὁ κάμπος της Ἀρτης εἴνε δεξα-

μενή, ἀπὸ της ὁποίας ἡ πόλις ἀντλεῖ τὸν ἐπιούσιον ἄρτον πρῶτον και πᾶν ἄλλο εἶδος ὄψου και κρέατος, εἴνε ἡ καρδιά και αἱ χεῖρες και οἱ πόδες της πόλεως ἄνευ των ὁποίων πάντως ἀτροφικὴ και ἐν πενίᾳ θὰ φθίνῃ ἡ Ἀρτα. Δεινὴ δὲ ἡδὴ πενία μαστίζει την Ἀρταν και θάνατοι ἐσημειώθησαν ἐκ της πείνης και τοῦ πύχους και μάλιστα γυνὴ τις ἀπέθανεν ἐν ὑπαίθρῳ.

Και ὅσον παρέχεται ὁ χρόνος, ἀναδεικνύει πιστὴν και ὀδυνηρὰν τὴν εἰκόνα των βασάνων δια τοὺς Ἀρτινοὺς, των ὁποίων μόνον ἡ ἡθικὴ ἐλευθερία (;) ἐπετεύχθη. Ἀπὸ τοῦ κάμπου σιτιζόμενοι, ἐκεῖ ἔχοντες τὰ κτήματα αὐτῶν, τοὺς κήπους, τὰς βοσκὰς των, Ἀρτινοὶ και ὁ κάμπος ἀδύνατον νὰ χωρισθῶσιν.

Ἀτυχῶς ἡ ὀροθεσία ἠκολούθησε τὴν ὁρὴν των ὑδάτων τοῦ Ἀράχθου, οὕτω δὲ ἀπεκόπη τελείως ἡ τροφὴ της Ἀρτης και οἱ Ἀρτινοὶ κατεδικάσθησαν ν' ἀποτίσωσι διὰ φοβεράς στερήσεως και πενίας τὸ εὐεργέτημα, τοῦ ὁποίου ἔκρινον αὐτοὺς ἀξίους αἱ μεγάλαι δυνάμεις!

Κατὰ μεν τὴν εἴσοδον ἀπὸ τοῦ κάμπου εις τὴν πόλιν ἐπὶ της δεξιᾶς ὄχθης τοῦ ποταμοῦ ἀγρυπνεῖ ὁ της Τουρκικῆς Κυβερνήσεως Τελώνης εἰσπραττων τὸν ἐξαγωγικὸν και εἰσαγωγικὸν φόρον. Δέκα αὐτὰ φέρει τις, θὰ πληρώσῃ δικαίωμα ἐξαγωγῆς εις τὸ Τελωνεῖον. Κομίζει τις 20 ὀκάδας ἀραβοσίτου, θὰ πληρώσῃ δικαίωμα ἐξαγωγῆς. Κρατεῖ τις ἔστω και ἐλάχιστον, ὁ ἐκ της πόλεως μεταβαίνων εις τὰ κτήματά του θὰ πληρώσῃ φόρον εἰσαγωγῆς. Κατὰ δὲ τὴν ἔξοδον ἐκ της πόλεως πρὸς τὸ Ὀθωμανικὸν ἴσταται ὁ Ἑλλήν Τελώνης ἡ μάλλον οἱ χωροφύλακες οἱ ὁποῖοι ἐνίοτε (;) θέτουσι τὰς χεῖρας αὐτῶν ἀσεβῶς ἐπὶ τὰ ἄγνα σώματα των μητέρων, γυναικῶν και παρθένων ἡμῶν ἐρευνῶντες διὰ λαθρεμπορίου, πιστοὶ ἐκτελεστοὶ τοῦ καθήκοντός των! Ἐνίοτε δὲ και διὰ ραπισμάτων θωπεύουσι τὰ τρυφερά πρόσωπα των τέκνων μας. Δεν γνωρίζομεν τὴν αἰτίαν διὰ τὴν ὁποίαν τοὺς τελωνοφύλακας ἀντικαθιστῶσιν εις τὰ ἔργα της ὑπηρεσίας των οἱ χωροφύλακες και δεν δυνάμεθα νὰ ἀποφανθῶμεν ἀπὸ τοῦδε πρὶν ἢ ἐρευνήσωμεν και ἀνακαλύψωμεν τὴν ἀλήθειαν.

Μετὰ τὰ ἀνωτέρω ἂν και ἐλάχιστα ἐξεθέσαμεν ἐπὶ τοῦ παρόντος δύνатаί τις νὰ φαντασθῇ τὰ βάσανα των Ἀρτινῶν και της Ἀρτης ἡ ὁποία ἀπειλεῖται ν' ἀποθάνῃ βραδὺν θάνατον ἐν φθίσει ἂν και οἱ μακρὰν της Ἀρτης ζῶντες δεν δύνανται νὰ σηματούσωσι ἀκριβῆ ἰδέαν των ἐκ της διχοτομήσεως ταύτης βασάνων των Ἀρτινῶν, λέγοντες δὲ ὅτι τὰ κτήματα της Ἀρτης ἔμειναν ἔξω δεν δύνανται νὰ φαντασθῶσιν ὁποία πανωλεθρία εἶχεν ἐνσκήψῃ μετὰ της χαρᾶς της 24 Ἰουνίου τοῦ 1881.

Δεν δύναται τις νὰ βλέπῃ πλέον ἀπαθῶς τὴν παρεμπόδισιν των ἀνθρώπων και των κτηνῶν των τελουμένην πολλάκις διὰ τραχύτητος. Ἐπιβάλλεται λοιπὸν ἡ ὑπόθεσις αὕτη, μέχρις οὗ εὐθετώτεροι χρόνοι ἔλθωσιν, ν' ἀχθῇ ταχέως εις ὑποφερτὴν τινα λύσιν, ἐπιτρεπομένης της ἀκωλύτου ἔξοδου και εἰσόδου ἀπὸ της Γεφύρας της Ἀρτης και τοῦ κάμπου και καθισταμένης ἀκινδύνου της καλλιέργειας, και της συγκοινωνίας τέλος ἀφιεμένης ὅλως ἐλευθέρως και ἄνευ περιορισμοῦ.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος δεν εἴνε καιρὸς νὰ ζητήσωμεν εὐθύνας ἀπὸ τοὺς διευθύνοντας τὰ τοῦ τόπου ἡμῶν ἀλλ' εἴνε καιρὸς ἐργασίας, οὐχ' ἥττον ὅμως δεν δυνάμεθα ν' ἀποκρύψωμεν τὴν θλίψιν ἡμῶν διὰ τὴν τελείαν αδιαφορίαν τούτων ὡς πρὸς τὴν κατάστασιν ταύτην της ὁποίας και ἡμεῖς ἅπαντες εἴμεθα υπεύθυνοι κοιμώμενοι μετὰ των ἀντιπροσώπων ἡμῶν τὸν νήδυμον.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος ὅμως περιορίζομεθα νὰ ἀπευθύνωμεν θερμωτάτην ἱκεσίαν τόσοις πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους της πόλεως μας ὅσον και πρὸς τὴν Κυβέρνησιν της Ἑλλάδος ὅπως ἄνευ ἀναβολῆς μελετήσωσιν ἐπισταθῇσιν νὰ βελτιώσωσι τὴν τύχην των δυστυχῶν τούτων κατοίκων, οἱ-

ΤΟΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΝ ΔΙΑΤΡΙΒΟΥΣΙ

ΠΕΡΙ ΑΡΧΟΝΤΩΝ

Ἄπαντας ἄρχοντας εἶναι δέον ὁρονίμους τὴν φύσιν, ἀγαθοὺς τὸν τρόπον, ἐμπείρους τῶν ὑποκειμένων αὐτοῖς πραγμάτων, θυμοῦ δὲ μάλιστα καὶ χειρὸς ὁμοίως κρατοῦντας, οὐδὲν μᾶλλον ἑαυτῶν ἢ τῶν ὑπὸ χειρὸς ὁροντίζοντας.

τινες κυριολεκτικῶς κατέστησαν μάρτυρες, νεκροὶ ζῶντες.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΑΠΗΤΟΣ ΖΗΤΗΜΑ

Ἡ ἐπέκτασις τοῦ σιδηροδρόμου
Β. Δ. Ε. μέχρις Ἀρτης.

Ἦτο καιρὸς πλέον ὁ δυστυχὴς οὗτος λαὸς τοῦ Νομοῦ Ἀρτης νὰ ἐξυπνήσῃ!

Ἦτο καιρὸς πλέον ὁ λαὸς οὗτος ὁ πεινῶν, ὁ γυμνητεύων, ὁ ἐγκαταλειφθεὶς τόσον ἀστόργως ὑπὸ τῶν ἐκαστοτε κυβερνήσεων (:) καὶ ἐγκαταλείψας αὐτὸς ἑαυτὸν νὰ συνέλθῃ καὶ ὑψώσῃ τὴν φωνὴν αὐτοῦ, τὴν φωνὴν τοῦ δικαίου!

Καὶ ὅτε ἐληροφορήθησαν οἱ ταλαίπωροι οὗτοι κάτοικοι Ἀρτης ὅτι ἀλλαχοῦ πρόκειται νὰ γίνωσι σιδηροδρομοὶ πολυτελείας, ἐν ᾧ οὗτοι στεροῦνται καὶ τοῦ ἐλαχίστου μέσου συγκοινωνίας συνήλθον αὐθορμήτως ἐν πανδήμῳ συλλαλητηρίῳ καὶ διεμαρτυρήθησαν κατὰ τῆς ἀστοργίας τῆς Πολιτείας, καὶ ὡς γνήσια τέκνα τῆς Ἡπείρου, οὐχὶ δι' ὅπλων καὶ σανίδων, ἀλλὰ διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ λόγου ὑπέβαλον εὐχὴν εἰς τὸν Βασιλέα καὶ τὴν Κυβέρνησιν ὅπως εἰσακούσῃ τῆς δικαίας φωνῆς αὐτῶν.

Κατὰ τὸ συλλαλητήριον ὠμίλησαν μετὰ δυνάμεως λόγου τόσον ὁ νῦν ὄσον καὶ τῶς δῆμαρχος λαμπροὶ οἱ λόγοι, ἀλλὰ λαμπρότερα τὰ ἔργα. Μὲ μείζονα πατριωτισμὸν ὠμίλησεν ὁ δικηγόρος κ. Μιχαὴλ Πατσαλιᾶς. Βαθεῖαν δὲ ἐντύπωσιν ἐνεποίησαν τοῖς πᾶσιν αἱ ὀλίγαι ἀλλ' ἐκφραστι-

καὶ λέξεις τοῦ κ. Νομάρχου «ὁ σιδηροδρόμος εἶνε ἀνάγκη νὰ γίνῃ καὶ θὰ γίνῃ διότι ὁ Θεὸς τὸ θέλει».

Ἀπέχουμεν ν' ἀναφέρωμεν πλείονα περὶ τοῦ συλλαλητηρίου καὶ τῆς καταστάσεως ὡς ἐκτεθέντα ἐν τῇ συναδέλφῳ Πατρίδι, οὐχ' ἥττον ὁμως θεωροῦμεν ὑποχρέωσιν ἡμῶν νὰ συστήσωμεν εἰς τοὺς κ. κ. ἀντιπροσώπους τοῦ Νομοῦ μας εἰλικρινῇ συνεργασίαν ὡς πρὸς τὸ γενικὸν τοῦτο ζήτημα, ὡς καὶ εἰς πάντα τὰ γενικὰ ζητήματα τοῦ τόπου.

Ἐλπίζομεν ὅτι αἱ ὑποσχέσεις τῆς Κυβερνήσεως δὲν θὰ μείνωσι μόνον ὑποσχέσεις καὶ ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν θὰ θελήσῃ νὰ μεταχειρισθῇ τὸ ζήτημα τοῦτο ὡς δέλεαρ διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἐπιψήφισιν ἄλλων νομοσχεδίων.

Ἡ ἐπέκτασις τοῦ σιδηροδρόμου μέχρις Ἀρτης ἐκτὸς τοῦ ὅτι θέλει βελτιώσῃ τὴν συγκοινωνίαν τόσων χωρίων καὶ πόλεων θέλει ἐξυπηρετήσῃ πρὸ πάντων τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον εἶνε ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη νὰ συντελεσθῇ ἄνευ ἀναβολῆς. Εἴθε.

ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ
ΤΩΝ ΕΛΕΟΘΕΤΩΝ

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐπιβλητικώτατον ἐτελέσθη ἐν τῇ ναφ τοῦ ἁγίου Γεωργίου μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν κατὰ καιροὺς ἐλεοθετῶν, τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων οἵτινες μοναδικὸν πατριωτισμὸν ὄντως καὶ ἀγαθοεργίας παράδειγμα κατέλειπον εἰς τοὺς ἐπιγενομένους.

— Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ ὑφύετο λευκόν, ὡς αἱ ψυχαὶ τῶν ἐλεοθετῶν, κενοτάφιον φιλοκάλως διακεκοσμημένον.

— Ἡ Α. σεβασμιότης ὁ Ἀρχιεπίσκοπος μετ' ἅπαντος τοῦ ἱεροῦ κλήρου ἐδεήθη ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν εὐγενῶν ἐκείνων τέκνων τῆς Ἡπείρου, ὁ δὲ κ. Μόραλης καθηγητὴς ἐξῆρε τὰς ἀρετὰς καὶ τὰ ἔργα τῶν φιλανθρωπῶν ἐκείνων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα ἐσαεὶ θὰ μείνωσι σεβαστὰ παρὰ πᾶσιν.

— Παρευρέθησαν κατὰ τὸ μνημό-

συνον ἅπανσαι αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ καθὼς οἱ μαθηταὶ καὶ μαθητρίαι τῶν διαφόρων σχολείων.

Ο Κ. ΣΠ. ΛΑΜΠΡΟΣ
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

Οἱ εὐγενεῖς κάτοικοι τῆς ὥραιας πόλεως τῶν Πατρῶν ἔσχον τὴν εὐτυχίαν νὰ φιλοξενήσῃσι ἐπ' ὀλίγας ἡμέρας τὸν σοφὸν καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου κ. Σπ. Λάμπρον.

Ὁ κ. Σπ. Λάμπρος ὠμίλησεν τρεῖς ἐν τῷ Δημοτικῷ Θεάτρῳ ἐν μέσῳ ἐπιλέκτον κόσμον ἀμφοτέρων τῶν φύλων, θέμα δὲ τῆς ὁμιλίας αὐτοῦ ἦτο «ἡ Πελοπόννησος καὶ αἱ Πατρίαι ὑπὸ τοὺς Παλαιολόγους».

Τὴν 3 Μαρτίου ὠμίλησεν ἐν τῷ Ἀρσακείῳ νουνητήσας καὶ συμβουλευσας τὰς μαθητρίδας ὅτι ὡς σύμβολον τοῦ βίου των ὀφείλουσι νὰ ἔχωσι τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν γλυκεῖαν ἡμῶν πατρίδα.

Ἐν τῷ Ἀρσακείῳ παρενυθέτησαν οἱ κ. κ. Νομάρχης κ. Παλαμᾶς, ὁ ἐπιθεωρητὴς τῶν δημοτ. σχολείων κ. Χαραλάμπης, ὁ γυμνασιάρχης κ. Καλλιᾶφας μετὰ τῶν καθηγητῶν, οἱ κ. διευθυνταὶ τῶν ἐν Πατρίαις ἐκδομένων ἐφημερίδων καὶ ὁ παρεπιδημῶν ἐν Πατρίαις ἡμέτερος διευθυντὴς, ὁ πρόεδρος τῆς Φιλεκαπαιδευτικῆς Ἐταιρίας κ. Σουλιάτης, ὁ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου τῶν Καλαβρυτινῶν κ. Γκολφινόπουλος καὶ πλείστοι ἄλλοι.

Μετὰ τὸ πέρας τοῦ λόγου ἡ διευθύντρια τοῦ Ἀρσακείου Δις Μαρία Εὐδὴ προσέφερεν ἀναψυκτικὰ εἰς τοὺς προσκεκλημένους, εἶνε δὲ ἀξία θερμοῦν συγχαρητηρίων τόσον ἡ σπανίας διοικητικῆς ἱκανότητος διευθύντρια ὅσον καὶ αἱ ἄλλαι διδασκάλισσαι διὰ τὴν τάξιν καὶ καθαριότητα ἥτις ἐπικρατεῖ ἐν τῷ Ἀρσακείῳ.

Τὸ ἐσπέρας τῆς 3 τρέχ. ἡ ἐν Πατρίαις Ἡπειρωτικὴ Ἀδελφότης παρέθεσε μέγα γεῦμα ἐν τῷ Ἡπειρωτικῷ ξενοδοχείῳ τοῦ κ. Μουλᾶ πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Λάμπρον. Εἰς τὸ γεῦμα παρεκάθησαν οἱ κ. κ. Λάμπρος, Κ. Τζήνης, Στ. Τζήνης, Μπεράτης, Ἀπ. Λάμπας, Μ. Λάμπας, Παπαλήλιος, Γ. Χαραλάμπης, Καλλιᾶφας, Ζῶγκος, Μαρῆτης, Δ. Πράτοικας, Παπαγεωργίου,

Σ. Παπᾶς, Κοντογῶς, Ἀθανασόπουλος, Τσουμένης, Κυπαρίσσης, Στεφανίδης, Παπαματθαίου, Χαρίτος, Ἀνδρούτσος, Κότσιας, Κόταρης, ὁ ἡμέτερος διευθυντὴς καὶ πλείστοι ἄλλοι. Προπόσεις ἡγέρθησαν πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Λάμπρον, παρὰ τοῦ κ. Παπαλήλιου, Χαραλάμπους, Καλλιᾶφα, Μπεράτη, Λάππα Κότσιας, Ἀνδρούτσου, ὁ δὲ ἡμέτερος διευθυντὴς ἡγείρε προπόσιν ὑπὲρ τῶν εἰσέτι ἀλυτρώτων ἀδελφῶν ἡμῶν.

Τὴν 4 τρέχ. ὁ κ. Λάμπρος ἀνεχώρησε διὰ τῆς ταχείας ἀμαξοστοιχίας, τὸν προέπεμψαν δὲ ἅπαντες οἱ ἐν Πατρίαις Ἡπειρώται, ὁ δὲ ἡμέτερος διευθυντὴς προσεφώνησε τὸν κ. Λάμπρον κατ' ἐντολήν των Ἡπειρωτῶν οὕτω:

«Εὐγενεῖς καὶ ἀκούραστοι τέκνον τῆς ἐνδόξου ἡμῶν Πατρίδος, κατὰ τὴν σιγὴν ταύτην τῆς ἀναχωρήσεώς Σας, οἱ ἐν Πατρίαις διαμένοντες καὶ παρεπιδημῶντες Ἡπειρώται αἰσθάνονται τὴν ὑποχρέωσιν, ὅπως δι' ἐμοῦ ἐκφράσωσι πρὸς Ὑμᾶς τὰς ἀπείρους καὶ εἰλικρινεῖς εὐχαριστίας των διὰ τὴν μεγάλην ἀγάπην μετ' ἧς περιεβάλατε αὐτοὺς κατὰ τὴν ἐνταῦθα διαμονήν Σας. Παρακαλοῦμεν Ὑμᾶς ὅπως λάβητε τὴν εὐγενὴ καλωσύνην καὶ ἀναγγεῖλητε εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις μέλη τῆς Ἐπικουροῦ Ἐπιτροπῆς τῶν Ἡπειρωτῶν διὰ τῆςδε κείμεθα τοῖς κείνων ῥήμασι πειθόμενοι.

Εὐχόμεθα Ὑμῶν κατευόδιον καὶ Σας παρακαλοῦμεν ὅπως δεχθῆτε τὰ ὀλίγα ταῦτα ἄνθη, τὰ φέροντα ὁμως πέραν τὸ χρῶμα τῆς Ἐλπίδος, τὰ μὲν δι' Ὑμᾶς, τὰ δὲ ὅπως τὰ προσφέρετε εἰς τοὺς ἐν Ἀθήναις ἀδελφούς ἡμῶν Ἡπειρώτας μετὰ τῶν ἀσπασμῶν ἡμῶν καὶ τῶν εἰσέτι ἀλυτρώτων ἀδελφῶν ἡμῶν».

Ἐπίσης ἡνθήθη κατευόδιον ἐκ μέρους τοῦ Συλλόγου τῶν Καλαβρυτινῶν ὁ κ. Γκολφινόπουλος.

Ὁ δὲ κ. Λάμπρος εὐχαριστήσας καὶ ἀποχαιρετήσας λίαν συγκεκινημένος τοὺς πάντας ἀνεχώρησεν.

(Εἰς τὸ προσεχὲς ἡμῶν φύλλον θέλομεν περιγράψαι ἐν λεπτομερείᾳ τὰ τῶν διαλέξεων τοῦ κ. Λάμπρον, καὶ θὰ παραθέσωμεν τὰς διαφόρους προσφωνήσεις καὶ προποσεις).

1. ΩΦΕΛΙΜΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

ΠΕΡΙ ΘΕΟΥ

Ἐὰν δίσκωμεν ἐν βλέμμα εἰς τὰ περιστοιχόντα ἡμᾶς ἀντικείμενα, ἐγείρεται ἐν ἡμῖν τὸ ζήτημα πόθεν ταῦτα ἐπῆγασαν, ποῖα ἡ ἀρχὴ αὐτῶν. Καὶ πρὸς ἐξήγησιν τούτου καταλήγομεν εἰς δύο συμπέρασματα: ἢ ὅτι προὔπηρχε μόριόν τι, ἢ ὕλη, καὶ ἐξ αὐτῆς διεσκευάσθησαν ἅπαντα, ἢ ὅτι ὑπάρχει ὄν τι ὑπέρτατον τὸ ὁποῖον διέπλασσε καὶ διοικεῖ τὸ σύμπαν. Ἀναγκασόμεθα δηλονότι νὰ παραδεχθῶμεν ἢ ὕλην ἀναρχον, ἢ Θεὸν ἀναρχον. Ἐὰν παραδεχθῶμεν τὴν ὕλην, οὐδεμίαν δυνάμεθα νὰ δώσωμεν ἐξήγησιν τῶν φαινομένων τῆς ζωῆς ἐν τῷ κόσμῳ, καθὼς μετ' ὀλίγον θέλομεν ἴδει. Ἐὰν ὅμως παραδεχθῶμεν Θεὸν ἀναρχον, δίδομεν πληρεστάτην ἐξήγησιν ὑπάντων τούτων.

Καὶ πρὸς τοῦτο, ὅτι δηλαδὴ ὁ Θεὸς διέπλασσε καὶ διοικεῖ τὸ σύμπαν, θέλομεν ἀναφέρει δύο ἐκ τῶν κυριωτέρων ἀποδείξεων τῆς τῆς σκοπιμότητος καὶ τῆς ὀντολογικῆς καλουμένην ἀπόδειξιν.

Ἡ τῆς σκοπιμότητος ἀπόδειξις εἶνε ἡ ἑξῆς.

Ἐκαστον πρᾶγμα σκόπιμον προϋποθέτει τὸν σκεφθέντα ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ πρᾶγμα σκόπιμον ἄνευ σκεφθέντος τινος: τὸ ὥρολόγιον φέρ' εἰπεῖν εἶναι σκόπιμον εἰς τὸ ὥρολόγιον λοιπὸν ἀνευρίσκομεν τὸν σκεφθέντα, τὸν ὥρολογοποιόν: ἡ οἰκία εἶνε

σκόπιμος, εἰς τὴν οἰκίαν ἀνευρίσκομεν τὸν σκεφθέντα, τὸν κτίστην, καὶ ἐν γένει τὸν ἀνθρώπον. Ἐκτὸς ὁμως τῶν ἔργων τῶν ἀνθρώπων ὑπάρχουσι καὶ ἄλλα ἔργα σκόπιμα ἐν τῇ φύσει. Καὶ εἰς ταῦτα ἀναγκαῖος πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ὁ σκεφθεὶς, διότι καθὼς εἴπομεν οὐδὲν σκόπιμον ἄνευ σκεφθέντος: ὁ ὀφθαλμὸς ἐπὶ παραδείγματι τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν ζώων καὶ ἐν γένει σύμπας ὁ οργανισμὸς αὐτῶν εἶνε σκόπιμος: εἰς τὸν ὀφθαλμὸν λοιπὸν καὶ ἐν γένει εἰς τὸν οργανισμὸν αὐτῶν ἀνευρίσκομεν τὸν σκεφθέντα καὶ ἡ φυσιολογία εἶνε ἐπιστήμη ἥτις ἐξετάζει τὸν σκοπὸν ἐκάστου ὁργάνου, τί χρησιμεύει ἐκαστον ὄργανον καὶ ἐκ τῆς ἀρχῆς ταύτης οἱ φυσιολόγοι ὁρμώμενοι, ὅτι οὐδὲν ὄργανον ἄνευ σκοποῦ, προβαίνουσιν εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τῶν ἐνεργειῶν ὁργάνων ἀρρήστων θεωρουμένων. Ὁ ἥλιος εἶνε σκόπιμος διότι χρησιμεύει νὰ θερμαίνῃ τὴν γῆν καὶ νὰ συντηρῇ εἰς τὴν ζωὴν τὰ ζῶα καὶ τὰ φυτὰ εἰς τὸν ἥλιον λοιπὸν ἀνευρίσκομεν τὸν σκεφθέντα. Ἐπειδὴ δὲ εἰς ὕλην τὴν φύσιν μόνον ὁ ἀνθρώπος δύναται νὰ κατασκευάσῃ ἔργα σκόπιμα, διότι αὐτὸς μόνον ἔχει λογικόν, τὰ δὲ ἔργα ταῦτα ὑπερβαίνουσι τὰς δυνάμεις αὐτοῦ, συμπεραίνομεν ἀναγκάως ὅτι ὑπάρχει Ὁν τι ὑπέρτατον τοῦ ἀνθρώπου ἢ μᾶλλον Ὁν ὑπέρτατον τὸ ὁποῖον σκεφθὲν κατεσκεύασε πάντα ταῦτα: ἐπειδὴ δὲ πρὸς κατασκευὴν τούτων ἀπαιτεῖται δύναμις ἀπειρος καὶ σοφία ἀπειρος, συναγόμεν ὅτι τὸ Ὁν τοῦτο εἶνε παντοδύναμον καὶ πάνσο-

φον καὶ διότι τὰ ἔργα ταῦτα παρήχθησαν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι, ἔπεται τὸ Ὁν τοῦτο εἶναι δημιουργὸν καὶ ζωῆς χορηγὸν καὶ ἐπειδὴ εἴπομεν ὅτι τὸ Ὁν τοῦτον εἶνε ὑπέρτατον τοῦ ἀνθρώπου ἢ μᾶλλον ὑπέρτατον, πᾶν λοιπὸν ὑψηλὸν καὶ εὐγενὲς αἰσθητὴ ἀπαντῶμενον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἀναγκαῖος πρέπει νὰ ὑπάρχῃ εἰς τὸ Ὁν τοῦτο εἰς βαθμὸν ὑπέρτατον: ἐπομένως εἶνε ἀγαθότατον, δικαιοτάτον, ἁγιώτατον, ἐνὶ λόγῳ ὄν παντέλειον καὶ τοῦτο τὸ Ὁν ὀνομάζεται Θεός.

Ἡ δὲ ὀντολογικὴ ἀπόδειξις ἡ καὶ κυριωτέρα εἶνε ἡ ἑξῆς.

Δὲν δυνάμεθα νὰ λάβωμεν γνῶσιν τοῦ κατωτέρου ἄνευ τῆς γνώσεως τοῦ ἀνωτέρου, δὲν δυνάμεθα νὰ λάβωμεν γνῶσιν τοῦ ἀτελοῦς ἄνευ τῆς γνώσεως τοῦ τελείου, δὲν δυνάμεθα νὰ λάβωμεν γνῶσιν τοῦ πεπερασμένου ἄνευ τῆς γνώσεως τοῦ ἀπείρου. Λέγομεν παραδείγματός χάριν ὅτι ἐν ὕφασμα εἶνε κατωτέρα ποιότητος: πόθεν λαμβάνομεν τὴν γνῶσιν ταύτην; τὴν γνῶσιν ταύτην λαμβάνομεν συγκρίνοντας τὸ ὕφασμα τοῦτο μετὰ ὕφασμα ἀνωτέρας ποιότητος: πρέπει λοιπὸν νὰ προϋπάρχῃ ἐν ὕφασμα ἀνωτέρας ποιότητος τὸ ὁποῖον νὰ μᾶς χρησιμεύσῃ ὡς ὅρος συγκρίσεως ἵνα λάβωμεν γνῶσιν τοῦ κατωτέρου ὕφασματος: μὴ ὑπάρχοντος τοῦ ἀνωτέρου ὕφασματος ἀδυνατοῦμεν νὰ λάβωμεν γνῶσιν τοῦ κατωτέρου. Λέγομεν ὅτι ἐν ἔργον εἶναι ἀτέλές: πόθεν λαμβάνομεν τὴν γνῶσιν ταύτην; τὴν γνῶσιν ταύτην λαμβάνομεν συγκρίνον-

τες τὸ ἔργον τοῦτο μετὰ ἔργον τέλειον: πρέπει λοιπὸν νὰ προϋπάρχῃ ἐν ἔργον τέλειον τὸ ὁποῖον νὰ μᾶς χρησιμεύσῃ ὡς ὅρος συγκρίσεως ἵνα λάβωμεν γνῶσιν τοῦ ἀτελοῦς ἔργου: μὴ ὑπάρχοντος τοῦ τελείου ἔργου ἀδυνατοῦμεν νὰ λάβωμεν γνῶσιν τοῦ ἀτελοῦς. Λέγομεν ὅτι ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι πεπερασμένος: πόθεν λαμβάνομεν τὴν γνῶσιν ταύτην; τὴν γνῶσιν ταύτην λαμβάνομεν συγκρίνοντας τὸν νοῦν τοῦ ἀνθρώπου μετὰ νοῦν ἀπείρου: μὴ ὑπάρχοντος τοῦ ἀνωτέρου ἀδυνατοῦμεν νὰ λάβωμεν γνῶσιν τοῦ κατωτέρου. Λέγοντες λοιπὸν ὅτι ἐν ὕφασμα εἶνε κατωτέρον ὁμολογοῦμεν ὅτι ὑπάρχει καὶ ὕφασμα ἀνωτέρον, λέγοντες ὅτι ἐν ἔργον εἶνε ἀτέλές ὁμολογοῦμεν ὅτι ὑπάρχει καὶ ἔργον τέλειον, λέγοντες ὅτι ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι πεπερασμένος ὁμολογοῦμεν ὅτι ὑπάρχει εἰς νοῦς ἀπείρος. Ὡστε ἡ ἰδέα τοῦ Θεοῦ εἶναι ἔμφαντος εἰς τὸν ἀνθρώπον. Ἐξ ὧν λοιπὸν ἐλέγχθησαν καταφαίνεται ὅτι ὕλη ἀναρχος εἶνε παράλογον καὶ ἀποροπτεόν, Θεὸς ὁμοῦς ἀναρχος εἶναι λογικὸν καὶ ὑπὲρ λόγον μάλιστα καὶ παραδεκτόν: ἢ καθὼς λέγουσιν, ὕλη ἀναρχος εἶναι ἀκατανόητον, Θεὸς ὁμοῦς ἀναρχος εἶναι ἀκατάληπτος: διὰ τοῦτο καὶ ὁ Θεὸς καλεῖται ἀκατάληπτος καὶ ὁ ἀρνούμενος τὴν ὑπαρξίν τοῦ Θεοῦ δικαίως ὑπὸ τοῦ ψαλμοῦ καλεῖται ἄφρων «Ἐἴπεν ἄφρων ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ οὐκ ἔστι Θεός».

ΑΛΕΞΙΟΣ Χ. ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ

Ἰατρὸς

ΔΗΛΩΣΙΣ

«Τὸ Φῶς τῆς Ἡπείρου» ἀνέκον ἰδίως εἰς τὰς Δαϊκὰς τάξεις καὶ εἰς πάντα ἀδικούμενον καὶ σκοποῦν τὴν εὐλαχίαν τῶν συμφερόντων τοῦ Λαοῦ ὑπερβάσει, τὴν ἐν τῷ δυνατῷ μέτρῳ ἠθικοποίησιν τούτου, τὴν ἀνύψωσιν τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος καὶ τὴν ἀπεραίαν τήρησιν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν Πολιτικῶν Νόμων τῆς Πατρίδος ἡμῶν, ὁποῖοι ὅπως οὐδεμιὰς θὰ τύχωσι συμπαιδείας τὰ πατριωτικὰ κινήματα καὶ συμφέροντα, αἱ κομματικαὶ ὕβρεις καὶ ἀντεγκλήσεις ὡς καὶ αἱ κυβερνητικαὶ παροχαὶ αἱ συντελέσασαι τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἐξαχρείωσιν τοῦ κατὰ τὰ ἄλλα εὐγενοῦς καὶ νοήμονος Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

— «Τὸ Φῶς τῆς Ἡπείρου» θὰ ἐργασθῇ πάσῃ δυνάμει ὑπὲρ τῆς ἀνορθώσεως τῶν κακῶς κειμένων, ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τοῦ τόπου καὶ τοῦ Λαοῦ, ἐπαγρυπνῶν ὡς Κέρβερος ἐπὶ τῶν ἀληθῶν τῆς Πατρίδος συμφερόντων καὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ Λαοῦ.

— «Τὸ Φῶς τῆς Ἡπείρου» οὐσα ἀνεξάρτητος ἐφημερίς θὰ περιέχῃ ἀπορρητικά, Κοινωνικά, Πολιτικά, Ἐμπορικά, ὁδηγίας, διαφόρους εἰδήσεις, Ποιήματα, συμβουλὰς καὶ διάφορα γνωμικά.

— «Τὸ Φῶς τῆς Ἡπείρου» θὰ προσπαθῇ ἐν παντὶ ζητήματι ν' ἀνακαλύπτῃ τὴν ἀλήθειαν καὶ θὰ ἀποδίδῃ ἐκάστῳ τὸ προσήκον καὶ θέλει ὑποφωτῇ ὑπὲρ παντὸς ἀδικουμένου.

— «Τὸ Φῶς τῆς Ἡπείρου» θὰ μεταβιβάζῃ εἰς τοὺς ἀπανταχοῦ Ἡπειρώτας τὰς ἐκ τῶν ἀντιρρώτων εἰσέτι ἀδελφῶν ἡμῶν εἰδήσεις γνησίας καὶ θὰ κρατῇ αὐτοὺς ἐνημέρους παντὸς ζητήματος.

— «Τὸ Φῶς τῆς Ἡπείρου» κατ' ἀρχὰς θὰ ἐκδίδεται δις τοῦ μηνός, βραδύτερον δὲ καθ' ἑκάστην ἐβδομάδα καὶ ἐκτάκτως ὡς αἰσῆς ἤθελε παραστῇ ἀνάγκη.

— «Τὸ Φῶς τῆς Ἡπείρου» θ' ἀποσταλῇ καὶ εἰς μὴ ἐγγεγραμμένους ἤδη συνδρομητὰς. Ὅσοι θὰ κρατήσωσι τὸ πρῶτον φύλλον θὰ λογισθῶσι συνδρομηταί.

— Ἡ συνδρομὴ οὐσα προπληρωτέα ὥρισθη διὰ μὲν τὸ ἐσωτερικὸν εἰς δραχ. 5 καὶ τὸ ἐξωτερικὸν εἰς φράγκα 6 καὶ διὰ τὸ ἐξωτερικὸν εἰς φράγκα χρ. 7.

— «Τὸ Φῶς τῆς Ἡπείρου» θὰ κυκλοφορῇ εἰς ἀπάσας τὰς ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος, Κρήτην, Κύπρον, Αἰγυπτον, Νέαν Ὑόρκην, Φιλαδέλφειαν, Βοστώνην καὶ.....

— Διὰ πᾶσαν αἴτησιν καὶ πληροφορίαν ἀπευθυντέον πρὸς τὴν Ἐφημερίδα «Τὸ Φῶς τῆς Ἡπείρου» — Ἀρταν (Ἡπείρου).

— Αἱ συνδρομαὶ καὶ πᾶν ἕτερον χρηματικὸν ποσὸν θ' ἀποστέλλονται ταχυδρομικῶς πρὸς τὸν κ. Ἡλίου Ἀδ. Καφφειζήν Δικηγόρον — Ἀρταν (Ἡπείρου).

— «Τὸ Φῶς τῆς Ἡπείρου» οὐσα ἡ πρώτη ἐφημερίς ἡ ὁποία ἐκδίδεται ἐν τῇ ἐλευθέρῃ λωρίδι τῆς Ἡπείρου, εὐελπιστεῖ ὅτι θὰ τύχῃ τῆς συνδρομῆς καὶ ἐπισχύσεως τῶν ἀπανταχοῦ Ἡπειρώτων ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων τῶν ὁποίων κατέχεται εἰς τὸν ἀγῶνα.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ 1908

4 Δραχμαὶ ἑκαστον Γραμματίον ἰσχύον διὰ τὰς 4 κληρώσεις
Μία Δραχμὴ ἑκαστον Γραμματίον ἰσχύον διὰ μίαν ἐκ
τριῶν τελευταίων κληρώσεων.

4	Μεγάλα κέρδη	ἔξ	100,000	ἔκ	400,000	Δραχμῶν
4	Κέρδη	ἔξ	25,000	ἔξ	100,000	Δραχμῶν
4	Κέρδη	ἔκ	10,000	ἔκ	40,000	Δραχμῶν
12	Κέρδη	ἔκ	5,000	ἔξ	60,000	Δραχμῶν
20	Κέρδη	ἔκ	1,000	ἔξ	20,000	Δραχμῶν
1641	Κέρδη	ἔξ	100	ἔξ	164,000	Δραχμῶν
2312	Κέρδη	ἔκ	50	ἔξ	115,000	Δραχμῶν
4000	ἐν ὅλῳ Κέρδη	ἀξίας Δραχμῶν	900,000			Δραχμῶν

Μέχρι τῆς πρώτης κληρώσεως (27/10 Ἀπριλίου 1908) θὰ ἐκδοθῶσι μόνον 300,000 τετραδράχμων γραμματίων, ἐκ' ἀριθ. 1—300,000. Μόνον οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι θὰ τεθῶσιν ἐντὸς τῆς κληρωτίδος, κατὰ τὴν κληρωσιν ταύτην. Κατόπιν θὰ ἐκδοθῶσιν μονόδραχμα γραμματία, ἰσχύοντα διὰ μίαν ἐκ τῶν τριῶν τελευταίων κληρώσεων, ἐκ' ἀριθ. 300,000 ἄχρις 1,000,000 θὰ προστεθῶσι δὲ ἐντὸς τῆς κληρωτίδος καὶ οἱ ἀντιστοιχοὶ ἀριθμοί.

Γραμματία πωλοῦνται: Εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα καὶ λοιπὰς δημοσίας ἀρχάς, εἰς τὰς Τραπεζὰς, εἰς τοὺς σταθμάρχας καὶ στασιάρχας τῶν σιδηροδρόμων, τοὺς διαχειριστὰς τῶν μονοπωλίων καὶ τὰ πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων πρὸς ΔΡΑΧΜΑΣ ΤΕΣΣΑΡΑΣ ἑκαστον, ἰσχύον διὰ τὰς τέσσαρας κληρώσεις καὶ πρὸς ΔΡΑΧΜΗΝ ΜΙΑΝ ἑκαστον γραμματίον, ἰσχύον διὰ μίαν ἐκ τῶν τριῶν τελευταίων κληρώσεων.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζητήσιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων, Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν, εἰς Ἀθήνας.

Ἡ πώλησις τῶν γραμματίων ἀρχαίει ἀπὸ τῆς 1/14 Ἰανουαρίου 1908.

Ὁ Διευθύνων Τμηματάρχης
Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Νέος Λούρος ἢ Φιλιππιάς. (Ἰδιαιτέρως ἀπληροστέα).

Ἀφίκετο πρὸς ἡμερῶν ἔξ Ἰωαννίνων μισέλλην τις ἐπιθεωρητὴς τῶν ἱμνιαίων ἀνώτερος ἀξιωματικὸς ἐν τῷ Τουρκικῷ Στρατῷ.

Οὗτος συνεχίζει τὸν διωγμὸν ἐκ τῶν ἱμνιαίων κατὰ τῶν πρὸ τινῶν μηνῶν παρ' αὐτοῦ ἐξορισθέντων καὶ ἐπανελθόντων τῇ εὐσπλαγγίᾳ τοῦ νῦν Βαλῆ Ἰωαννίνων, προκοίτων τῆς Λάκκας Ἀναγν. Παπαδήμα καὶ Χαρ. Βάσου ἐκ Ποδογύρας καὶ Χρήστου Θανάση ἐκ Παπαδάτων ἐπειδὴ ἀντέστησαν εἰς τὰ καταθρόνια σχέδιά του. Οἱ δυστυχεῖς οὗτοι ὠδηγήθησαν εἰς Ἰωάννινα.

Ἐνομιζόμεν μέχρι σήμερον ὅτι ἔπαισαν οἱ διωγμοὶ καὶ τὰ καταθρόνια σχέδιά του περὶ τῶν ὁποίων ἐν καιρῷ θὰ Σὰς γράψω ἐν ἐκτάσει, ἀλλὰ σήμερον μετ' ἐκπλήξεως βλέπομεν ταῦτα τείνοντα πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν.

ΜΙΚΡΑ (;) ΝΕΑ

Ἀποκρηῆς καὶ ἐφέτος μὴ χειρότερα.

—Οὔτε ἄργανα, οὔτε νταούλια, οὔτε ζουρνάδες, οὔτε ζυγιές ἀπὸ βιολιά.

—Οὔτε γεντισαρέοι, οὔτε νυφάδες, οὔτε ἀρματα καὶ φουσέκλια.

—Οὔτε ἡ Γκαμήλα δὲν βγήκε ἐφέτος καὶ τί θὰ εὕρισκε νὰ φάγῃ ἢ γκαμήλα ἀφοῦ οἱ ἄρτινοι ἀποθνήσκουν τῆς πείνας.

—Ἀπόδειξις τῆς μεγάλης φτώχειας ποῦ δέρνει τοὺς Ἀρτινοὺς εἶνε καὶ τὸ ὅτι τὸ γαϊτανάκι ἐμάζευε πεντάρας μὲ τὸν δίσκο, ἐνῶ ἄλλοτε ἐμάζευε τάληρας.

—Χαρακτηριστικὸν ἐπίσης τῆς μεγάλης φτώχειας εἶνε καὶ ἡ μεταβολὴ ἀνθρώπου εἰς ἀρκουδαν διὰ νὰ μαζεύσῃ καμμιὰ πεντάρα νὰ οἰκονομήσῃ τὸ σπῆτι του.

—Πῶς κατήντησαν οἱ ἄνθρωποι νὰ φορῶσι ἕνα τομάρι, νὰ μεταβάλλονται εἰς ἀρκουδὲς διὰ νὰ οἰκονομήσουν τὸ ψωμί τῶν ἐνῶ ἄλλοι σπαταλῶσι τὸν πλοῦτόν των εἰς ἀνοφελεῖς πράξεις!

—Νὰ καὶ δύο - τρεῖς κουβαρντάδες χαλάσανε τὸν κόσμον μὲ τὸ καλαμπόκι ποῦ ἐσκόρπιζον κατὰ γῆς.

—Ὁ τῆς ἀναισθησίας μας. Νὰ ποδοπα-

τώμεν τὸν ἄρτον μὲ τὸν ὁποῖον ἠδύνατο νὰ χορτάσῃ τὸς καὶ τὸς ψυχρούς αἱ ὁποῖαι ἔμειναν χωρὶς ψωμάκια τέτοιες ἡμέρες. (Δὲν θὰ λείψῃ ἐπὶ τέλους αὐτὸ τὸ βάρος ἐνθιμον.)

—Παρ' ὅλγον νὰ ἔχομεν καὶ μονομαχίας μεταξὺ δύο περὶ τὰ νομικὰ ἀσχολευμένων.

—Αἰτία ἦτο ἐν ἐπείγον τηλεγράφημα βουλευτοῦ τινος περὶ τῶν ἐνεργειῶν αὐτοῦ διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ σιδηροδρόμου Β.Δ.Ε.

—Τὸ τηλεγράφημα τοῦτο ἐγένετο ἀφορμὴ νὰ ἐνασχέσωσιν οἱ κ. συναδελφοὶ ἐν μεσῇ ὁδῷ τὰς περὶ πλαστότητος ἐνστάσεις των.

«Κύων ὁ Πινηλάτης».

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΕΚ ΤΗΣ ΖΩΗΣ Η ΖΩΗ

Ἡ νεότης ζωορά. Σὺ ἦτες τὴν ἐλπίδα δημοσυγεῖς, ἡ εἰς φαντασίαν καὶ πᾶν ἀδύνατον εἰς πολλοὺς, κατορθωτὸν ἀποδεικνύουσα, ἀποδείξον καὶ σήμερον ὅτι τὸ φανταστικόν (τὸ ἀδύνατον) εἶνε τὸ μέγιστον πραγματικόν παραγόμενον ἀποτέλεσμα τῆς τῆς σωτηρίας, ἢ τῆς δόξης, τὸ ἀμετάβλητον θεμελίον τῆς ἱστορίας παρὰ τὸν Ἀποδείξον ὅτι τὰ ἔργα σου δὲν εἶνε ἐπιπόλαια βλέψεις ἐπηρεμένης διανοίας, ἥτις τὰ παρὰ λόγους λογικὰ παρουσάζει. Ἀποδείξον ὅτι δὲν διακρίνεις οὐδὲ φόβος τῆς ἀπολείας τῆς εὐτυχίας, ἢ ἐκ τῆς μεμφιμορίας δεῖλεια, ἀλλ' ὅτι ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἐμφωλεῖται τολμηρὰ ἀπόφασις ἀναγεννομένη εἰς πᾶσαν ἀνάπτυξιν καὶ γέννησιν. Ζητήματος ἀφορῶντος τὴν ἐθνικὴν εὐτυχίαν. Μὴ ἀκούῃς τὰς σαθρὰς συμβουλὰς τινῶν συμβουλευτῶν τὴν ἀδράκειαν τῆς νεότητος, ὡς δὴθεν παραφερομένης, ἀλλὰ δεῖξτε ὅτι ἐχετε ζωὴν καὶ ὅτι τὰ ἔργα σας εἰς ζωὴν ὁδηγοῦσιν. Πάντες οἱ μεγάλοι στρατηλάται ἀνεδείχθησαν διότι ἦσαν νέοι. Ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος ἐν ἡλικίᾳ μόνον 19 ἐτῶν ἐκυβέρνησε Βασιλείαν, ὅπερ διὰ τῆς λεγομένης παρὰ τινῶν φαντασίας πράγματι δὲ διὰ ταύτης ἦτις δὲν εἶνε ἐμὴ ἀκράτητος ἀγάπη πρὸς τὴν πατρίδα, κατέστησε πρωτεύουσαν ὀλοκλήρου τοῦ τότε γνωστοῦ κόσμου μέχρι τοῦ 33ου ἔτους τῆς ἡλικίας του. Ὡσαύτως ὁ Μέγας Ναπολεὼν ὁ Βοναπάρτης ἐν ἡλικίᾳ 24 ἐτῶν ἀναγορεύθηκε ἀρχιστράτηγος κατέλαβε σύμπαντα τὸν κόσμον, ὡς καὶ πολλοὶ ἄλλοι νέοι. Συνέλθετε λοιπὸν εἰς ἐαυτοὺς καὶ λογικῶς σκεφθῆτε πῶς δύνασθε νὰ φανήτε χρησιμοὶ πρὸς τὴν ἐκπένουσαν πατρίδα. Εἰς ἑκάστον ἐξ ἡμῶν θὰ εὕρῃ τὴν εἰδικὴν ἀποστολὴν του καὶ τότε πρέπει νὰ χωρῇ μόνον πρὸς τὸν προορισμὸν του μὴ λογίζομενος τὰ λοιπὰ. Διότι, ἄλλως, θὰ συμβῇ ἐκεῖνο ὅπερ συμβαίνει εἰς τοὺς κυνηγοὺς οἵτινες μεταβαλόντες εἰς κυνήγιον λαγῶν πυροβολοῦσι κατὰ τὸν διερχόμενον πτηνὸν χάνοντες αὐτοὺς τὸν μεγαλύτερον κυνήγιον. Ἐάν τινες στρεβλωθέντες τὸν νοῦν διεφθάρησαν προσπαθῶσιν οἱ λοιποὶ νὰ ἐπαναφέρῃτε αὐτοὺς εἰς τὸ φῶς, φυλαχθῆτε ὅμως μήπως ἐνεκα τούτου σὰς προσελεύσῃ καὶ μετ' αὐτῶν ἀπολεσθῆτε. Ἀφοῦ ἡ ψυχὴ, ἥτις εἶνε θεία, συνεννοεῖται μετὰ τὸν σωματικόν, πολὺν μὴ κυριαρχήσας αὐτοῦ τιμωρεῖται, πόσον μάλλον ἢ τῶν ἀνθρώπων ἐξουσίαν εἶνε παράδοξος; Ἀποφρονεῖτε λοιπὸν τοὺς ὑφ' ἡμῶν συμβουλευθέντας καὶ οὕτω συμμορφωθέντας. «Μὴ δότε τὸ ἄριον τοῖς κυσίν». Κρατῆτε ἐαυτοὺς πολὺν ὑψηλὰ μὲ τὴν παράφορον ἐθνικὴν φιλαντίαν καὶ ἐπιδείξτε αὐτοθυσίαν πρὸς τὸν συμφερόντων τῆς πατρίδος. Μὴ δαπανατέ ὀλοκλήρου τὰς ὥρας εἰς τὰ Καφνεῖα, εἰς χαρτοπαίγνια καὶ συζητήσεις, αἵτινες εἶνε πρόδοσις τῆς ἐπιστήμης τῆς διασκεδάσεως κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ ψευδοπολιτισμοῦ. Ἐξέλθετε εἰς τὸ ὑπαίθριον ἐάν ἡ τύχη ἐπέτρεψεν ἡμᾶς ἐργασίας ἐνθα ἀνυποθέτως εἰς τὰ αἰθρία ὑψὲς διὰ τῆς φαντασίας, διαπρέψατε τὸν λόγον «ἀργία μὴ τῆς καλίας» διότι ἀναπτύσσοντες πατριωτικὰ ζητήματα δὲν εἰσθε ἐν ἀργίᾳ. Τοῦτο μαρτυρεῖται ὅτιν καὶ ἡ συνείδησις ἥτις θὰ παύσῃ νὰ σὰς τύπῃ, διότι ὅτι ἐξαπατᾶται, ὅτι ἐπιβάλλει ἡμῖν τὸ καθήκον ἐγένετο τοῦλάχιστον παραπλήσιον. Ἐργασθῆτε μετὰ σθένους ἀναμνησόμενοι εἰς πάντα τὰ ἀφορῶντα τὴν πατρίδα ζητήματα, ἀποδεικνύοντες ὅτι πραγματικῶς ζῆτε καὶ ὅτι ἐκ τῆς ζωῆς πηγαίνει ἡ ζωὴ. Τότε οἱ μὴ νέοι θ' ἀναφωνήσωσιν ὅπως οἱ ἀρχαῖοι προσεφώνουν τὴν νεότητά.

Εἰς σὲ ὦ νεότης τὴν ἐλπίδα
τὴν ἔχομεν ἡμεῖς οἱ γέροι
ὅτι θὰ σώσῃς τὴν πατρίδα
ἥτις τὴν δόξαν θὰ σοὶ φέρῃ.

Π. Β. ΠΛΑΤΟΣ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιεῖται τὸ Σὺν κοινὸν τῆς πόλεως ὅτι τὴν 11^{ην} τρέχοντος ἑορτάζει ὁ ἐνταῦθα ἱερός ναὸς τῆς Ἀγίας Θεοδώρας τῆς βασιλίδος Ἀρτης.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Μετὰ μακρὰν ἀπουσίαν ἐπανήλθεν ἡ Α. σεβασμιότις ὁ ἀρχιεπίσκοπος κ. Γεννάδιος.

—Πρὸ ἡμερῶν ἐπισκέφθη τὴν πόλιν μας ὁ κ. Σκιάτης ἀποσταλὴς ὑπὸ τῆς ἐταιρίας τῶν σιδηροδρόμων Β.Δ.Ε. πρὸς μελέτην τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ σιδηροδρόμου μέχρι Ἀρτης ὑπὸ ἐμπορικὴν ἔποψιν.